

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0370/2011

24.10.2011

BETÄNKANDE

om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning
(2011/2052(INI))

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Föredragande: Frédéric Daerden

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	31
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	33
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING	36
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN.....	40
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	46

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning (2011/2052(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 3.3, och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 9, 148, 160 och 168,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 16, 21, 23, 24, 25, 30, 31 och 34¹,
- med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan, särskilt artikel 30 (rätten till skydd mot fattigdom och social utestängning), artikel 31 (rätten till bostad) och artikel 16 (familjens rätt till socialt, rättsligt och ekonomiskt skydd),
- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller sexuella läggning²,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1098/2008/EG av den 22 oktober 2008 om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning (2010)⁴,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) av den 8 juni 2010 om rättvisa och hälsa inom alla politikområden: solidaritet i hälsa⁵,
- med beaktande av rådets uttalande av den 6 december 2010 om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning: Samarbete för att bekämpa fattigdom under 2010 och därefter⁶,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) av den 7 mars 2011⁷,

¹ EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.

² EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

³ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁴ EUT L 298, 7.11.2008, s. 20.

⁵ Europeiska unionens råd, pressmeddelande 10560/10 (press 156), 3019:e mötet i rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Luxemburg, den 7 och 8 juni 2010.

⁶ Europeiska unionens råd, 3053:e mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Bryssel den 6 december 2010.

⁷ Europeiska unionens råd, pressmeddelande 7360/11 (press 52), 3073:e mötet i rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Bryssel, den 7 mars 2011.

- med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd av den 15 februari 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: flaggskeppsinitiativ inom Europa 2020-strategin¹,
- med beaktande av rapporten från kommittén för socialt skydd av den 10 februari 2011, ”Bedömning av de sociala aspekterna av Europa 2020-strategin: 2011 års rapport från kommittén för socialt skydd”²,
- med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd ”Solidaritet i hälsa: Att minska ojämlikhet i hälsa i EU”³ ,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning⁴,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning⁵,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden⁶,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Solidaritet i hälsa: att minska ojämlikhet i hälsa i EU” (KOM(2009)0567),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna” (KOM(2010)0573),
- med beaktande av EU:s handikappstrategi 2010–2020: Nya åtgärder för ett hinderfritt samhälle i EU (KOM(2010)0636),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – ”En EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020” (KOM(2011)0173),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Europa 2020: en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” (KOM(2010)2020),
- med beaktande av sin resolution av den 4 oktober 2001 om FN:s internationella dag för utrotande av fattigdom⁷,

¹ Yttrande från kommittén för socialt skydd till rådet, Europeiska unionens råd, 6491/11, SOC 124, av den 15 februari 2011.

² Rapport från kommittén för socialt skydd till rådet, Europeiska unionens råd, 6624/11 ADD 1 SOC 135 ECOFIN 76 SAN 30, av den 18 februari 2011.

³ Yttrande från kommittén för socialt skydd till rådet, Europeiska unionens råd, 9960/10, SOC 357 SAN 122, av den 20 maj 2010.

⁴ CdR 402/2010, <http://toad.cor.europa.eu/corwipdetail.aspx?folderpath=ECOS-V/012&id=20923>.

⁵ ESSK, 1000/2011-SOC/405, 15 juni 2011.

⁶ EUT L 307, 18.11.2008, s. 11.

⁷ EUT C 87 E, 11.4.2002, s. 253.

- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU¹,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden²,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin³,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och EU 2020-målen⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om att främja ungdomars tillträde till arbetsmarknaden och stärka den rättsliga ställningen för praktikanter och lärlingar⁶,
- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 8 september 2010 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik – Del II av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa⁹,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2011 om kommissionens grönbok ”Med sikte på tillräckliga, långsiktigt bärkraftiga och trygga pensionssystem i EU”¹⁰,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om fattigdom bland kvinnor i Europeiska unionen¹¹,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010 om kvinnornas roll i ett åldrande samhälle¹²,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2011 om ordningen för

¹ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

² EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

³ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 16.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2010)0223.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2010)0191.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2010)0262.

⁷ Antagna texter, P7_TA(2010)0309.

⁸ Antagna texter, P7_TA(2010)0376.

⁹ Antagna texter, P7_TA(2010)0375.

¹⁰ Antagna texter, P7_TA(2011)0058.

¹¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0086.

¹² Antagna texter, P7_TA(2010)0306.

livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen¹ ,

- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om EU-strategin för integrering av romer (2010/2276(INI))² ,
- med beaktande av sina förklaringar av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet³ och av den 16 december 2010 om en EU-strategi mot hemlöshet⁴ ,
- med beaktande av slutrekommendationerna från den europeiska konsensuskonferensen om hemlöshet den 9 och 10 december 2010,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om en EU-strategi mot hemlöshet⁵ ,
- med beaktande av sin resolution av den ... om rörlighet och integrering av personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020⁶,
- med beaktande av rådets slutsatser om den europeiska jämställdhetspakten för perioden 2011–2020⁷,
- med beaktande av strategin för jämställdhet 2010–2015 (KOM(2010)0491),
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse⁹,
- med beaktande av sin resolution av den 19 oktober 2010 om kvinnor med otrygga anställningsförhållanden¹⁰,
- med beaktande av Eurostats publikation från 2010 med titeln ”Combating poverty and social exclusion – A statistical portrait of the European Union 2010”,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén ”Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning” (KOM(2010)0758),

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0338.

² Antagna texter, P7_TA-PROV (2011)0092.

³ Antagna texter, P6_TA(2008)0163.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2010)0499.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2011)0383.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2011)0000. (Betänkande A7-0263/2011 avsett att antas vid sammanträdesperioden oktober II.)

⁷ Rådets slutsatser av den 7 mars 2011, Bryssel.

⁸ P7_TA(2010)0231.

⁹ P7_TA(2011)0319.

¹⁰ P7_TA(2010)0365.

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för kultur och utbildning och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0370/2011), och av följande skäl:

Siffror

- A. I Europeiska unionen hotas 116 miljoner människor av fattigdom och 42 miljoner, alltså 8 procent, lever ”i allvarlig materiell fattigdom och har inte råd med ett antal faciliteter som anses nödvändiga för ett anständigt liv i Europa”¹. Fattigdom är en oacceptabel konsekvens av en ojämн fördelning av välståndet, inkomsterna och resurserna i en blomstrande europeisk ekonomi. Det är de mest utsatta befolkningsgrupperna, såsom äldre och funktionshindrade personer, som drabbats hårdast av den finansiella, ekonomiska och sociala krisen. De åtstramningsåtgärder som vidtagits eller ska vidtas i Europeiska unionen får inte bli till skada för sysselsättningen och socialskyddet och förvärra situationen för de minst gynnade grupperna och med arbetslöshet, otrygghet eller fattigdom hota de miljoner som fortfarande klarat sig på sitt arbete eller sin pension, framför allt inte genom budgetnedskärningar i de offentliga tjänsterna och socialbidragen. De skärpta villkoren och indragningarna inom politiken för social aktivering som reaktion på krisen ökar svårigheterna för de mest sårbara eftersom få arbeten med anständiga arbetsvillkor erbjuds. Klyftan mellan fattig och rik vidgas alltmer i spåren av krisen.

Kränkning av grundläggande rättigheter

- B. Kommissionens nya strategi för genomförandet av stadgan om de grundläggande rättigheterna är framför allt inriktad på att främja de mest missgynnades tillgång till de grundläggande rättigheterna. Stadgan bör respekteras i sin helhet och svår fattigdom är en kränkning av de grundläggande rättigheterna och ett gravt angrepp på människovärdet, som leder till stigmatisering och orättvisor. Systemen för inkomststöd bör ha som huvudsakligt mål att ta människor ur fattigdomen och låta dem leva ett värdigt liv.

Utfästelser som inte infriats

- C. Fattigdomen och den sociala utestängningen har ökat och berört nya samhällskategorier från 2000 till 2008 trots att unionen vid toppmötet i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 utfäst sig att fram till 2020 utrota fattigdomen i EU och trots överenskommelserna vid Europeiska rådet i Nice den 7–9 december 2000 om vilka framsteg som skulle göras. Om man inte bekämpar ojämlikheterna eller diskrimineringarna eller garanterar en utveckling av den totala ekonomin, solidaritet med de svagaste i samhället, alltså en rättvis fördelning av landets välfärd, kan fattigdom och social utestängning inte minska, och det blir också omöjligt att förverkliga en tillväxt för alla.

¹ Kommissionens meddelande om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning (KOM(2010)0758).

- D. Risken för fattigdom berör direkt miljontals människor på landsbygden, och särskilt småbrukarna och de unga jordbrukarna hotas av den ekonomiska krisens effekter samt av den kraftiga prisfluktuationen på råvaror.

– 20 miljoner

- E. Europa 2020-strategin har, bland sina fem stora mål, som mjukt mål, dvs. utan möjligheter till sanktioner, målet att minska antalet människor i riskzonen för fattigdom med minst 20 miljoner personer, utifrån tre indikatorer som antagits av medlemsstaterna (andelen personer som befinner sig i riskzonen för fattigdom efter sociala transfereringar, index över allvarlig materiell fattigdom och andelen boende i hushåll med mycket låg arbetsintensitet eller arbetslöshet). I förhållande till de 116 miljoner människor som hotas av fattigdom och de 42 miljoner som lever i extrem materiell fattigdom betyder målet, som visserligen innebär ett erkännande av vikten av att bekämpa fattigdom och social utestängning, redan från början på grund av tröskeeffekterna att miljontals människor i Europa utelämnas åt risken att de svagaste lämnas utanför en politik som är inriktad på kvantitativa resultat. Om man inte utgår från de situationer som är svårast att lösa kommer den förda politiken inte att ge resultat. Den europeiska plattformen mot fattigdom är ett av de sju flaggskeppsinitiativen i Europa 2020-strategin.
- F. De sociala klyftorna ökar i vissa medlemsstater, framför allt till följd av den ekonomiska ojämlikheten i fråga om inkomst- och välståndsfördelning och ojämlikheter på arbetsmarknaden, vilket medför social otrygghet, ojämlika förhållanden när det gäller tillgången till statliga sociala tjänster, såsom socialförsäkring, hälso- och sjukvård, utbildning, rättsväsendet m.m.

Förhållandet mellan ekonomi och fattigdom

- G. Fattigdomen har i EU:s medlemsstater sedan många år tillbaka nått en hög nivå och påverkar alltmer ekonomin, skadar tillväxten, späder på underskotten i den offentliga sektorns budgetar och minskar den europeiska konkurrenskraften och allt detta leder i sig till fattigdom och arbetslöshet, framför allt långtidsarbetslöshet. En av tre arbetslösa är långtidsarbetslös och den här situationen är ännu värre i de länder vilkas ekonomi var mest sårbar. Att de sociala rättigheterna i unionen får finnas kvar är av grundläggande betydelse för kampen mot fattigdomen.
- H. Fattigdomen, som kan jämföras med en kränkning av de mänskliga rättigheterna, vittnar om att det krävs fortsatta insatser för att uppnå de mål som anges i artikel 3.3 i EU-fördraget.
- I. All åtstramningspolitik måste vara intelligent och i de politiska huvudprioriteringarna måste det ges utrymme för konjunkturutjämnande investeringar.
- J. Strukturreformer är absolut nödvändiga för att säkra EU:s konkurrenskraft, skapa arbetstillfällen och bekämpa fattigdomen.

Fattigdom med flera dimensioner

- K. Fattigdom är ett mångfasetterat problem som kräver helhetslösningar som tar hänsyn till livets olika faser och människors skiftande behov och som också måste grundas på garanterad tillgång till rättigheter, resurser och tjänster, vilket avspeglas i de gemensamma målen i den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social inkludering (2006), för att täcka grundläggande behov och förebygga social utestängning.
- L. Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning (2010) har framgångsrikt ökat allmänhetens medvetenhet och politiska engagemang.

Anständigt arbete/fattiga arbetande

- M. Enbart tillväxt och sysselsättning, om än av god kvalitet, kan inte hjälpa människor ur fattigdom. Segregationen på arbetsmarknaden har blivit värre och arbets- och levnadsvillkoren har försämrats kraftigt för de drabbade, särskilt under finanskrisen, de osäkra anställningarna, som måste motarbetas, ökar kraftigt och fenomenet med fattiga arbetande har lyfts fram alltmer under de senaste åren, men är fortfarande ett problem som inte verkar ha beaktats i tillräckligt hög grad med tanke på de utmaningar som detta innebär för våra samhällen och med tanke på att antalet fattiga arbetande avsevärt ökat. Åtta procent av arbetskraften är arbetande fattiga och 22 procent av dem som är i riskzonen för fattigdom förvärvsarbetar¹. Tillgång till värdiga och jämlika anställningsvillkor är ett steg framåt mot att bromsa fattigdomen och den sociala utestängningen för familjer och enskilda personer.
- N. Personer som har låga eller inga kvalifikationer är ändå mer utsatta för risker på arbetsmarknaden i form av otrygga anställningar med låg lön och fattigdom.

De hemlösa

- O. Hemlöshet är en av de mest extrema formerna av fattigdom och ett problem som förblir olöst i alla EU-medlemsstater. I de flesta EU-medlemsstater finns det av olika skäl många människor som är hemlösa. Särskilda åtgärder krävs för att främja dessa människors sociala integration. Enligt Eurobarometern anser en europeé av fyra att en av huvudorsakerna till fattigdom är de alltför höga kostnaderna för en anständig bostad, och nästan nio av tio europeer anser att fattigdom hindrar tillgången till en anständig bostad. När myndigheterna tappar kontakten med medborgare som blivit hemlösa inverkar detta negativt på alla insatser för att hjälpa dessa personer. Det är dessutom ett tecken på ett avancerat stadium av social utestängning av de berörda personerna.
- P. Fattigdomen påverkas även av tillgången till och kvaliteten på samhällstjänster, t.ex. hälso- och sjukvård, kultur, bostäder och utbildning.
- Q. Hemlöshet eller avsaknad av en anständig bostad är en allvarlig kränkning av den mänskliga värdigheten som har stora återverkningar på övriga rättigheter.

¹ EUROSTAT (2009), rapport från Socialskyddskommitten med titeln "SPC Assessment of the social dimension of the Europe 2020 Strategy", av den 10 februari 2011.

En korg med grundläggande behov och tjänster

- R. Fattigdomströskeln på 60 procent av den nationella medianinkomsten är en tungt vägande och nödvändig indikator för relativ fattigdom, men bör kompletteras med andra indikatorer, såsom tanken på att det räknas ut en ”korg med grundläggande varor och tjänster” på nationell nivå (vilket dock utgör endast en omedelbar insats för att ta itu med den särskilda situation som personer som drabbats av fattigdom befinner sig i), tillsammans med de indikatorer som rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) enades om i juni 2010 (andelen personer i riskzonen för fattigdom, materiell fattigdom och hushåll med mycket låg arbetsintensitet) för att tillgodose den offentliga politikens behov.

Socialt skydd

- S. Socialskyddet, inbegripet systemen för minimiinkomst, är en grundläggande del av moderna demokratier som i allt väsentligt garanterar den mänskliga rätten till socialt, ekonomiskt, politiskt och kulturellt deltagande i samhället och spelar en avgörande roll som ekonomisk stabilisator då det begränsar konsekvenserna av kriser och åstadkommer inkomstfördelning under hela livet, motverkar sociala risker och förebygger och begränsar fattigdom och social utestängning hela livet ut.
- T. Den andel som saknar tillgång till sociala förmåner varierar enligt OECD mellan 20 och 40 procent.

Hälsa

- U. Fattigdom och social utestängning är en central social bestämningsfaktor för hälsa¹ och levnadsförhållanden, däribland förväntad livslängd särskilt barnfattigdom påverkar barns hälsa och välbefinnande. Skillnaderna i fråga om hälsa mellan fattiga och rika är fortfarande stora när det gäller såväl tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster till en rimlig kostnad, som inkomst och förmögenhet, och fortsätter att öka på vissa områden.
- V. Vissa samhällsgrupper, t.ex. familjer med en förälder, äldre kvinnor, minoriteter, funktionshindrade och hemlösa, tillhör de mest sårbara och löper störst risk att hamna i fattigdom.
- W. Principen om icke-diskriminering är en hörnsten i de grundläggande rättigheterna och det gäller även diskriminering på grund av socialt ursprung.

Äldre personer

- X. Vårt åldrande samhälle leder till att antalet vårdbehövande personer kommer att öka inom den närmaste framtiden. Äldre människor, i synnerhet kvinnor, löper i många länder större fattigdomsrisk än befolkningen i allmänhet på grund av det inkomstbortfall som pensioneringen medför samt av andra orsaker, till exempel att de

¹ WHO:s kommission för de sociala bestämningsfaktorerna för hälsa (2008): Closing the gap in a generation: Health equity through action on the social determinants of health. Slutrapport från kommissionen för de sociala bestämningsfaktorerna för hälsa. Genève, Världshälsoorganisationen.

befinner sig i en fysisk beroendeställning, att de är ensamma och att de är socialt utestängda. Upplösningen av de sociala banden mellan generationerna utgör ett stort problem i våra samhällen.

- Y. Pensionspolitiken är av grundläggande betydelse i bekämpandet av fattigdomen.

Könsskillnader

- Z. Kvinnor brukar av olika orsaker vara mer sårbara för fattigdom än män, bland annat på grund av den diskriminering på arbetsplatserna som leder till de bestående löneklyftorna mellan könen och pensionsklyftorna till följd av dem, men också till följd av avbrotten i förvärvsarbetet för omhändertagande av vårdbehövande eller diskrimineringen i arbetslivet. Endast 63 procent av kvinnorna i Europa yrkesarbetar mot 76 procent av männen och det saknas stödnät och konkreta åtgärder, framför allt i form av överkomligt prissatta stödtjänster, för att hjälpa förvärvsarbetande att förena yrkesliv och familjeliv.
- AA. Fattigdomen drabbar kvinnor och män, flickor och pojkar olika, då fattiga kvinnor och flickor ofta har svårare att få tillgång till god sociala tjänster och en skälig inkomst.
- AB. I plattformen beaktas inte könsspecifika faktorer som påverkar kvinnor och män, och att allt fler kvinnor blir fattigare ägnas inte tillräcklig uppmärksamhet.
- AC. Löneklyftan mellan kvinnor och män påverkar livsinkomsten så att kvinnor får lägre pensioner och följaktligen drabbas hårdare än män av bestående och extrem fattigdom. Av alla kvinnor i åldern 65 år och äldre riskerar 22 procent att drabbas av fattigdom, jämfört med 16 procent av männen.
- AD. Hela 20 procent av alla barn befinner sig i riskzonen för fattigdom, jämfört med 17 procent bland Europas befolkning i allmänhet, och familjer med låga inkomster är bland de grupper som är mest sårbara för fattigdom.
- AE. Familjepolitiken är en viktig del av politiken för att bekämpa fattigdom och social utestängning.
- AF. De första tecknen på skolavhopp bör ses som viktiga tecken på en ond cirkel av nedärvd fattigdom.

Ungdomar

- AG. Ungdomsarbetslösheten, som redan tidigare var högre än arbetslösheten bland andra åldersgrupper, har exploderat i EU i och med krisen och nått en kritisk nivå i alla medlemsstater och överstiger 20 procent, vilket gör att fattigdomen riskerar att spridas till de allra yngsta. Denna oroväckande situation kräver skyndsamma politiska, ekonomiska och sociala åtgärder och tillsammans med de demografiska förändringarna kommer detta att leda till ökad kompetensbrist. Yrkesutbildning kan spela en avgörande roll för att hjälpa ungdomar och lågutbildade arbetstagare att ta sig in på arbetsmarknaden, men det räcker inte alltid med bara sysselsättning för att människor ska kunna ta sig ur fattigdomen, och ungdomar löper särskild risk att bli

arbetande fattiga.

Invandrare

- AH. Invandrare och etniska minoriteter är särskilt sårbara arbetstagare och har drabbats hårt av den ekonomiska krisen och därmed av ökad fattigdom och social utestängning, med anledning av de otrygga anställningar som de är hänvisade till på grund av sin härkomst, sitt ursprung eller sina kvalifikationer. Migrerande arbetstagare måste få samma anställningsvillkor, lön och tillgång till utbildning samt socialt skydd som medborgarna i de länder där de är verksamma.
- AI. Eftersom andelen fattiga bland personer med funktionsnedsättningar är 70 procent högre än genomsnittet bör personer med funktionsnedsättningar därför bli föremål för en riktad strategi som lyfter fram deras mervärde när de väl har integrerats på arbetsplatsen.
- AJ. Andelen fattiga bland personer med funktionsnedsättningar är 70 procent högre än genomsnittet.

Romerna

- AK. En stor del av Europas romer lever i socialt utanförskap och under bedrövliga socioekonomiska förhållanden, och är ofta utsatta för allvarlig diskriminering och segregation på alla områden i livet, liksom andra marginaliserade befolkningsgrupper.
- AL. Den ökande fattigdomen i EU förvärras för närvarande av den ekonomiska och finansiella krisen och de ständigt stigande livsmedelspriserna på grund av den nästan totala avsaknaden av livsmedelsöverskott i EU, och 43 miljoner människor riskerar för närvarande att drabbas av livsmedelsfattigdom. Genom programmet för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen, vilket inrättades 1987, ges för närvarande livsmedelshjälp till 13 miljoner fattiga människor i 19 medlemsstater. Programmet omfattar omkring 240 matbanker och välgörenhetsorganisationer i leveranskedjorna. I sin nyligen avkunnade dom i mål T-576/08 fastställde EU-domstolen att uppköp av livsmedel på marknaden för detta program är olagligt, vilket innebär att EU:s livsmedelshjälp till de sämst ställda äventyras på grund av att programmet har blivit alltmer beroende av upphandling på marknaden. EU-domstolens ogiltigförklaring av artikel 2 i förordning (EG) nr 983/2008 förefaller att få omedelbara negativa konsekvenser för programmet under 2012 och åren därefter och leda till ett abrupt slut på livsmedelshjälp till de sämst ställda människorna i 19 medlemsstater.
- AM. Den icke obetydliga andel av hushållens budget som går åt till bostad och till hushållsenergi har ökat under det gångna decenniet och bör beaktas som faktorer som ökar fattigdomsrisken.
- AN. Familjevårdare är de som störst utsträckning tar hand om vårdbehövande i EU.
- AO. Att fattiga inte kan få tillgång till grundläggande banktjänster, som uttag, kontoöverföringar eller betalningstjänst, är ett påtagligt hinder för deras återinträde i

arbetslivet och integration i samhället.

Deltagande

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta det organiserade civila samhället förstärkt få medverka med att utarbeta en europeisk strategi på alla styrelsenivåer (europeisk, nationell, regional och lokal nivå), tillsammans med alla berörda parter, såsom icke-statliga organisationer, organisationer inom den sociala ekonomin, tjänsteleverantörer, experter på social innovation och arbetsmarknadens parter, tillsammans med de fattiga själva, i partnerskap med föreningar som ger dem möjlighet att fritt komma till tals och som utvecklat erfarenhet och kunskaper, framför allt genom att det i alla medlemsstater inrättas nationella plattformar mot fattigdom och social utestängning. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka samarbetet mellan lokala, regionala och nationella myndigheter samt EU-institutioner, framför allt Europaparlamentet. Parlamentet anser att samverkan bör omfatta alla aktörer, inbegripet de små och medelstora företagen samt företagsledarna och efterlyser en utbyggnad på nationell nivå av möten med människor som lever i fattigdom och social utestängning samt att man formaliserar deras deltagande i och bidrag till det årliga konventet om fattigdom och social utestängning, eftersom detta är ett väsentligt inslag i konventet, tillsammans med att de rekommendationer som utarbetats på detta sätt ska uppföljas adekvat och regelbundet.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att spela en samordnande roll och vägleda EU-medlemsstaterna, så att de tar itu med befintliga utmaningar och bekämpar fattigdom och social utestängning, med tanke på att kampen mot fattigdom främst ska föras genom den nationella politiken – samt att ge nödvändig solidaritetshjälp och teknisk hjälp.
3. Europaparlamentet önskar att plattformen för att bekämpa fattigdom dessutom ska fungera som en samlingspunkt på europeisk nivå för de nationella organisationer som företräder de mest sårbara grupperna som riskerar att bli fattiga men som ännu inte är det.

Gemensam utbildning

4. Europaparlamentet efterlyser att utbildningsseminarier om fattigdom arrangeras i EU-institutionerna och på regeringsnivå i medlemsstaterna av organisationer som har konkret erfarenhet av att bekämpa fattigdom och att man försöksvis ordnar med en gemensam utbildning om fattigdom och social utestängning för EU-tjänstemän och personer som har konkret erfarenhet av att bekämpa fattigdom.
5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra kulturarvet tillgängligt för alla samhällsgrupper och undvika resursnedskärningar på detta område, som garanterar social integration och arbetstillfällen av hög kvalitet.
6. Europaparlamentet upprepar att volontärarbete och aktivt medborgarskap spelar en avgörande roll som ett instrument för sammanhållning och bekämpande av ekonomiska, sociala och miljömässiga ojämlikheter genom att uppmuntra allmänheten att engagera sig i det offentliga livet genom idrott, kultur och konst samt genom att

vara aktiva i samhället och politiken.

7. Europaparlamentet begär att missgynnade personer garanteras tillträde till rörlighetsprogrammen för studier och arbete samt att det anslås ökade budgetmedel för dessa program. Parlamentet påminner om att initiativet ”Unga på väg” bör främja rörligheten för alla lärlingar, praktikanter och studenter samt erkänna yrkeskompetens som förvärvats på icke-formell och informell väg.
8. Europaparlamentet uppmuntrar initiativ som också sträcker sig över generationerna för att minska den digitala klyfta som drabbar missgynnade personer, genom att ge dessa personer tillgång till informations- och kommunikationsteknik, i enlighet med den digitala agendan för Europa.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja undervisning i ny teknik redan tidigt i utbildningssystemet.

Utvärderingsmekanismen

10. Europaparlamentet efterfrågar en mekanism för kritisk och regelbunden utvärdering, som ska innefatta Europaparlamentet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och bygga på exakta indikatorer på nationell och europeisk nivå samt göra det möjligt att utvärdera fattigdomen i dess olika dimensioner och mäta medlemsstaternas framsteg med att nå målet om fattigdomsminskning, varvid det ska tas hänsyn såväl till vilka framsteg som görs per kön och åldersgrupp som till vilka framsteg som görs med uppnåendet av olika delmål i detta sammanhang. Detta behövs eftersom det saknas en exakt definition av fattigdomsbegreppet, så att medlemsstaterna får alltför stort tolkningsutrymme, vilket medför risk för olika tolkningar. Parlamentet ber kommissionen förbättra de nationella och europeiska indikatorerna för jämförbar nationell statistik om fattigdom hos utsatta personer och i samverkan med Eurostat uppmuntra till att det tas fram exaktare statistik inom ramen för en fullständig resultattavla över fattigdom och social utestängning, framför allt för att det ska gå att följa upp hur många personer som har inkomster 50 procent och 40 procent under medianinkomsten och utgående från detta årligen utvärdera fattigdomssituationen i EU. Detta statistiska tillvägagångssätt bör kompletteras med ett kvalitativt och deltagandebaserat grepp på problematiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att den politik som drivs blir till nytta för alla och inte bara för dem som befinner sig nära fattigdomsgränsen.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen/Eurostat att genomföra en omfattande analys av fattigdom och social utestängning och att sammanställa statistiken genom en kvalitativ och deltagandebaserad metod där uppgifterna delas upp efter kön och ålder, i syfte att lyfta fram problemet med fattigdom bland äldre kvinnor. Parlamentet hoppas att Europeiska jämställdhetsinstitutet så snart som det helt kommit i gång med sin verksamhet kommer att bidra till att lösa problemet med bristen på systematiska och jämförbara uppgifter uppdelade efter kön.
12. Europaparlamentet efterfrågar att den nationella fattigdomsstatistiken förbättras och görs jämförbar, genom att indikatorer på europeisk nivå utarbetas.

13. Med hänsyn till den rådande krisen efterlyser Europaparlamentet snarast en detaljerad och aktualiserad undersökning om hur många som lever i fattigdom och hur många som löper risk att drabbas av fattigdom under de närmaste månaderna.
14. Europaparlamentet ber kommissionen att utarbeta och överlämna en årlig rapport till parlamentet om medlemsstaternas framsteg med att minska fattigdomen och den sociala utestängningen.

Den övergripande sociala klausulen

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta full hänsyn till den övergripande sociala klausulen i enlighet med artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, en klausul som innebär att unionen ska ta hänsyn till de krav som är förknippade med främjande av en hög sysselsättningsgrad, garantier för ett fullgott socialt skydd och bekämpning av social utestängning samt sörjande för en hög utbildnings- och hälsoskyddsnivå, och att kommissionen preciserar plattformens roll vid utvärderingen av denna tillämpning. Parlamentet efterlyser fördjupade undersökningar av de sociala konsekvenserna av EU:s politik även i de fall då det inte är kommissionen utan Europeiska rådet som tagit initiativet såsom i fråga om europluspakten. Enligt parlamentets mening kan en sådan fördjupning av denna bestämmelse göra det möjligt att undvika att de sociala normerna i EU urholkas och främja en utveckling av en gemensam social plattform i EU. Den sociala konsekvensundersökningen bör ske i samverkan med de organisationer som bekämpar fattigdomen och med situationen för de allra fattigaste i EU som referenspunkt. Parlamentet anser att dessa undersökningar bör utföras under medverkan av Europaparlamentet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och kommissionens avdelningar med ansvar för sociala frågor, under ledning av en generaldirektör vid kommissionens generalsekretariat.

Budget

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mer exakt fastställa vilka budgetposter som berörs av plattformen, särskilt i fråga om Europeiska socialfonden och dess bidrag till detta flaggskeppsinitiativ genom finansiering av prioriterade politiska åtgärder, dvs. förebyggande av skolavhopp och bekämpande av fattigdom bland barn, kvinnor och äldre personer samt migrerande arbetstagare. Kommissionen ombeds också mer exakt fastställa anslagsfördelningen till dessa budgetposter. Parlamentet ber kommissionen redogöra för sina förslag när det gäller bekämpande av fattigdom och social utestängning i den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i syfte att säkra tillräcklig finansiering av initiativen för att bekämpa fattigdom och social utestängning. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa vilket finansiellt stöd som krävs för överenskomna tematiska prioriteringar samt uppmana medlemsstaterna att stödja det civila samhällets medverkan på nationell nivå i de nationella reformprogrammen, flaggskeppsplattformen och de nationella strategierna för socialt skydd och social inkludering. Parlamentet rekommenderar fortsatt arbete med och ökad budget för europeiska program som möjliggör bidrag till olika aspekter av kampen mot social utestängning, fattigdom och socioekonomisk ojämlikhet,

däribland ojämlikhet inom hälsa (som ramprogrammet för forskning och programmet Progress).

17. Europaparlamentet noterar att kommissionen i budgetförslaget för 2012 har uppskattat att ökningen för flaggskeppsinitiativet den europeiska plattformen mot fattigdom blir 3,3 procent i jämförelse med året innan. Parlamentet ber kommissionen att lämna närmare förklaringar om Europeiska socialfondens bidrag till detta flaggskeppsinitiativ och de särskilda åtgärderna för att hantera prioriteringar som bekämpning av fattigdom bland barn, kvinnor, äldre personer och migrerande arbetstagare samt insatser för att motverka att elever lämnar skolan i förtid. I detta sammanhang beklagar parlamentet den bristande klarheten och att de olika instrumenten och budgetposterna, genom vilka Europa 2020-målen ska uppnås med EU:s budget, överlappar varandra.

Programmet för livsmedelsstöd till de sämst ställda

18. Europaparlamentet motsätter sig kommissionens beslut att revidera 2012 års budget för programmet för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i Europeiska unionen och sänka anslaget från 500 miljoner euro till 113,5 miljoner euro. Parlamentet beklagar djupt att denna situation uppstått samtidigt som vi upplever en allvarlig ekonomisk och social kris och uppmanar därför kommissionen och rådet att hitta ett sätt att behålla livsmedelsutdelningsordningen under de två sista åren av innevarande finansieringsperiod (2012 och 2013) och den nya finansieringsperioden 2014–2020 på en rättslig grund som inte kan ifrågasättas av EU-domstolen, varvid det årliga finansieringstaket bör ligga kvar på 500 miljoner euro så att människor som är beroende av livsmedelsbistånd slipper hamna i livsmedelsfattigdom.

Den sociala öppna samordningsmetoden

19. Europaparlamentet begär att den sociala öppna samordningsmetoden förstärks och tillämpas korrekt på fattigdomsområdet, särskilt genom gemensamt utvecklade, genomförda och utvärderade nationella strategier för delaktighet i samhället och socialt skydd, på grundval av gemensamma mål via nationella plattformar mot fattigdom samt utbyte av bästa praxis i fråga om politiken för verklig tillgång till de grundläggande rättigheterna och utgående från att både Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den reviderade sociala stadgan (vilken inte ratificerats av alla medlemsstater), särskilt artiklarna 30 och 31 genomförs. Parlamentet understryker att man i detta sammanhang bör fortsätta att beakta det arbete som utförs inom rådets kommitté för socialt skydd. Parlamentet vill att plattformen ska främja och följa upp deltagandet av lokala myndigheter, företag inom den sociala ekonomin och andra lokala aktörer i utarbetandet och genomförandet av nationella strategiska rapporter.

En korg med grundläggande varor och tjänster

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samråd med Europeiska centralbanken, föreslå gemensamma principer för definitionen av ”korgen med grundläggande varor och tjänster” som behövs för att alla ska kunna leva ett människovärdigt liv, och erinrar om att dessa omedelbara behov inte får innebära ett

åsidosättande av människovärdet samt att de grundläggande rättigheterna – medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella – måste finnas att effektivt tillgå för alla utan undantag. Parlamentet vill att målet om prisstabilitet ska klarläggas för att man ska kunna ta hänsyn till sådana nationella särdrag som inte nödvändigtvis har någon större inverkan på indikatorerna för eurosyste­met.

21. Europaparlamentet begär att Europaparlamentets sysselsättningsutskott ska få en tydlig roll i plattformen, särskilt i övervakningen av plattformens effektivitet samt EU:s och medlemsstaternas politik för att minska fattigdom och social utestängning inom ramen för Europa 2020-strategin.
22. Europaparlamentet vill att man med hjälp av plattformen så exakt som möjligt ska kunna kartlägga behovstäckningen (som varierar beroende på område och berörda grupper) på grundval av de olika stödsystemen för fattiga personer.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa mål och innehåll för den årliga rundabordskonferensen om plattformen för fattigdomsbekämpning, som bland annat skulle kunna omfatta ett utbyte av bra lösningar och ett direkt beaktande av personer som drabbats av fattigdom. Parlamentet föreslår att detta möte hålls åtminstone under hela den vecka då Internationella dagen för utrotning av fattigdom (den 17 oktober) infaller.
24. Europaparlamentet anser att grunden för att unionens politiska åtgärder inom detta område ska förbättras är en högre kvalitet och bättre jämförbarhet när det gäller plattformens nationella statistik för att mäta trenderna i fråga om ojämlikhet och välfärdsutveckling.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att denna plattform beaktar resultaten från det europeiska året för fattigdomsbekämpning 2010 respektive det europeiska året för ett aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna 2012.

Rekommendationen från 2008

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande om ett meddelande om förverkligandet av kommissionens rekommendation från 2008 om strategin för aktiv integration och begär att den bland annat ska innehålla en tidsplan för genomförandet av de tre olika delarna, med ett flerårigt arbetsprogram för genomförandeåtgärder på nationell nivå och EU-nivå. Parlamentet uttrycker sin oro över uppskjutandet av meddelandet om aktiv integration till 2012, och uppmanar kommissionen att tidigarelägga offentliggörandet av meddelandet till 2011. Parlamentet kräver ett uttryckligt åtagande från rådet, kommissionen och parlamentet att mobilisera alla politiska krafter för att minska fattigdomen och se till att politiken för ekonomi, sysselsättning och social integration bidrar till att utrota fattigdomen snarare än att öka den.
27. Europaparlamentet erinrar om de tre delarna av den europeiska strategin för en aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden i kommissionens rekommendation från 2008:

- Ett tillräckligt inkomststöd: medlemsstaterna bör erkänna individens grundläggande rätt till tillräckliga resurser och förmåner som en del av en heltäckande och konsekvent strategi för att bekämpa social utestängning.
- Inkluderande arbetsmarknader: medlemsstaterna bör ge arbetsföra personer effektiv hjälp att integreras eller återintegreras på arbetsmarknaden och behålla ett arbete som motsvarar deras arbetsförmåga.
- Tillgång till tjänster av god kvalitet: medlemsstaterna bör se till att berörda personer får lämpligt socialt stöd för att främja ekonomisk och social inkludering.

Förverkligande av de grundläggande rättigheterna

28. Europaparlamentet begär att plattformen inriktas på förverkligandet av rättigheter som garanterar alla ett värdigt liv, i synnerhet inom områdena sysselsättning, boende, hälsoskydd och social trygghet, tillräcklig levnadsstandard, rättvisa, utbildning och kultur samt ett skydd för familjer och barn. Parlamentet uppmanar Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att undersöka om de allra fattigaste faktiskt har tillgång till samtliga grundläggande rättigheter, samt de diskrimineringar som de utsätts för, jämte andra rättigheter som fastställs i internationella konventioner och avtal som medlemsstaterna har undertecknat, under medverkan av de icke-statliga organisationer inom vilka socialt utestängda människor uttrycker sig fritt och med beaktande av att rätten till bostad måste förverkligas för att övriga grundläggande rättigheter, inklusive politiska och sociala rättigheter, helt ska kunna förverkligas.

Hemlöshet

29. Europaparlamentet anser att situationen för de hemlösa förtjänar särskild uppmärksamhet och kräver extra åtgärder såväl av medlemsstaterna som av kommissionen för att dessa människor ska vara helt integrerade senast 2015, vilket betyder att man måste samla in jämförbara uppgifter och pålitlig statistik på EU-nivå och varje år sprida dessa uppgifter, tillsammans med information om vilka framsteg som gjorts och vilka mål som ställts upp i de nationella strategierna och i EU:s strategi för bekämpning av fattigdom och social utestängning. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast utarbeta en EU-strategi mot hemlöshet i linje med 2010 års gemensamma rapport från kommissionen och rådet om socialt skydd och social integration, den slutliga rekommendationen från det europeiska samförståndets konferens om hemlöshet (2010) och Europaparlamentets resolution om en EU-strategi mot hemlöshet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en detaljerad färdplan för genomförandet av denna strategi för perioden 2011–2020 och ber plattformen att uppmuntra utbyte av bästa praxis, för att undvika att offentliga institutioner förlorar kontakten med hemlösa personer.
30. Europaparlamentet uppmanar kommittén för socialt skydd att varje år övervaka de framsteg medlemsstaterna gör i kampen mot hemlöshet med utgångspunkt i de årliga nationella tematiska rapporterna om hemlöshet (2009) och i linje med kommissionens

Utbildning

31. Europaparlamentet anser att man endast kan bekämpa fattigdomen effektivt och med utsikter att lyckas om man parallellt med en effektivisering av instrumenten för socialt skydd genomför en kraftig förstärkning av utbildning och yrkesutbildning på alla nivåer. Parlamentet stöder utvecklandet av mer inkluderande utbildningssystem som motverkar att elever lämnar skolan i förtid, och som ger ungdomar från utsatta grupper tillgång till högre utbildning för att förhindra att fattigdomen går i arv. Parlamentet stöder tillgången till certifiering av förvärvad erfarenhet och till livslångt lärande såsom ett led i fattigdomsminskning genom integration på arbetsmarknaden, särskilt för missgynnade grupper, för att underlätta deras tillträde till anständigt arbete av hög kvalitet. Parlamentet anser därför att ett korrekt genomförande och en fördjupning av livslånga utbildningsprogram samt ett samarbete mellan medlemsstaterna inom utbildnings- och fortbildningsområdena är väsentligt, tillsammans med åtgärder för individuellt stöd till arbetssökande, och betonar att dessa åtgärder måste förstärkas för de mest utsatta grupperna i samhället. Parlamentet rekommenderar att det utvecklas en EU-strategi för att ta itu med fattigdom bland förvärvsarbetande och skapa arbetstillfällen av hög kvalitet, samt att man enas om principer för arbete av hög kvalitet.

Anständigt arbete/fattiga arbetande

32. Europaparlamentet påminner om att spridningen av otrygga anställningsavtal i de flesta medlemsstater har en tendens att förvärpa marknadssegmenteringen och minska skyddet för de mest utsatta. Parlamentet understryker därför att utöver yrkesutbildning och fortbildning måste nya arbetstillfällen skapas genom att ILO:s grundläggande principer respekteras, genom att konceptet för ett anständigt arbete och ett arbete av hög kvalitet (anständiga arbetsvillkor, rätt till arbete, arbetstagarnas trygghet och hälsa, socialt skydd, möjlighet till representation av och dialog med arbetstagarna) genomförs samt genom att lika löner för män och kvinnor samt likabehandling genomförs mellan å ena sidan arbetstagare i Europeiska unionen och å andra sidan tredjelandsmedborgare som lagligen vistas på unionens territorium. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sina insatser för att påtagligt och effektivt bekämpa svartarbetet, som inte bara är till stor skada för socialförsäkringssystemens hållbarhet, utan dessutom är oförenligt med principerna för anständigt arbete och hindrar tillgången till socialförsäkringssystemen, vilket ökar fattigdomsrisken. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med företeelsen fattiga arbetande samt att skapa trygga arbetstillfällen och se till att flexibla arbetsavtal tillämpas korrekt, så att de inte kan missbrukas.
33. Europaparlamentet betonar att det största problemet för ungdomar är att leva ett självständigt liv och ha tillgång till hälsovård och anständig bostad till ett rimligt pris. Det är samtidigt viktigt att utbilda sig, få ett arbete och förverkliga sig själv. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att avskaffa åldersdiskriminering inom

minimiinkomstsystemen, t.ex. regler om att minimiinkomstsystemen inte gäller för ungdomar, eftersom dessa inte gjort tillräckliga inbetalningar till socialförsäkringen.

34. Europaparlamentet betonar behovet av särskilda extrainsatser för de minst gynnade grupperna (personer med kroniska sjukdomar eller funktionshinder, ensamstående föräldrar eller familjer med många barn) för att täcka de extrakostnader som dessa grupper har, bland annat genom personligt stöd, användning av särskilda hjälpmedel, hälso- och sjukvård och socialt stöd.
35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka de offentliga arbetsförmedlingarnas effektivitet, bland annat genom en effektivare analys av arbetsmarknadens behov, eftersom sysselsättning är det första steget för att förebygga och bekämpa fattigdom och social utestängning.
36. Europaparlamentet betonar att övergången från skolutbildning, yrkesutbildning eller högskoleutbildning till arbetslivet måste förberedas bättre och måste ske direkt efter utbildningen. Parlamentet betonar därför den ytterst stora vikten av att effektivt genomföra initiativet om en EU-garanti för ungdomar och att göra det till ett instrument för aktiv integrering på arbetsmarknaden. Parlamentet anser att arbetsmarknadens parter, lokala och regionala myndigheter och ungdomsorganisationer bör delta i utvecklingen av en hållbar strategi för att minska ungdomsarbetslösheten, varvid det måste finnas ett formellt erkännande av erhållna kvalifikationer.
37. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att, vid genomförandet av principerna för flexicurity på arbetsmarknaden, efter samråd med arbetsmarknadens parter garantera att flexibilitet och trygghet för arbetstagarna i praktiken beaktas i lika hög grad. Medlemsstaterna bör också genom stimulansåtgärder öka berörda arbetstagares deltagande i yrkesutbildning.
38. Europaparlamentet påminner om att risken att hamna i svår fattigdom är större för kvinnor än för män, vilket beror på att de sociala skyddssystemen inte räcker till och på att viss diskriminering fortfarande råder, inte minst på arbetsmarknaden, vilket kräver särskilda och olikartade politiska svar beroende på problemens karaktär och den konkreta situationen.
39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att effektivera den offentliga arbetsförmedlingen.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmjuka reglerna för och förfarandena för kontroll av finansieringen av ersättningar till följd av skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, för att inte de lokala myndigheter som tillhandahåller allmännyttiga tjänster lokalt för att hjälpa de fattigaste ska få problem.
41. Europaparlamentet uppmanar till värdesättande av missgynnade fattiga och socialt utestängda personers och/eller traditionella samhällsgruppers kunskaper, erfarenheter, informella kompetens och färdigheter, och vill att system för erkännande av erfarenheter som förvärvats på icke-formell och informell väg främjas och att det fastställs hur dessa kan bidra till deras integration på arbetsmarknaden.

Invandrare

42. Europaparlamentet begär, med respekt för varje medlemsstats olika metoder, kollektivavtal eller lagstiftning samt för subsidiaritetsprincipen, att man ska respektera att alla arbetstagare i varje medlemsstat ska ha lika rättigheter och socialt skydd, vare sig de är EU-medborgare eller tredjelandsmedborgare, och uppmanar medlemsstaterna att bekämpa olagligt och odeklarerat arbete.
43. Europaparlamentet begär i synnerhet att det vidtas åtgärder för kulturell och språklig integration i värdlandet för att bekämpa social utestängning.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera sitt samarbete med tredjeländer på utbildnings- och kulturområdet med målet att minska fattigdomen och den sociala utestängningen i dessa länder, stödja deras utveckling och förebygga rent ekonomiskt betingad invandring.
45. Europaparlamentet anser att den fattigdom som drabbar personer med arbete visar att arbetsvillkoren inte är rättvisa. Parlamentet begär att insatser inriktas på att förändra denna situation med hjälp av lönerna i allmänhet och minimilönerna i synnerhet, vilka, oavsett om de är lagstadgade eller kollektivavtalade, måste trygga en värdig levnadsstandard.
46. Europaparlamentet observerar att det inte räcker att ha ett arbete för att man ska kunna ta sig ur fattigdomen och att det därför krävs ytterligare ingripanden för att bekämpa företeelsen fattiga arbetande samt garantera tillgången till en varaktig sysselsättning med kvalitet.
47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja kvinnornas fullständiga deltagande på arbetsmarknaden, att införa lagstiftning om lika löner och ägna mer uppmärksamhet åt frågan om att göra kvinnors pensioner mer adekvata.
48. Europaparlamentet rekommenderar en adekvat beskattning av mycket höga inkomster, för att finansiera det sociala skydds nätet och minimiinkomsterna och för att minska inkomstskillnaderna.

Personer med funktionshinder

49. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna gör nya insatser för att integrera utsatta och socialt utestängda grupper, särskilt personer med funktionshinder, i företagen, även i företagen inom den sociala ekonomin och i de offentliga tjänsterna, för att stimulera integrationen, särskilt i de ekonomiskt svagare och socialt mer utsatta regionerna, eller att de fördjupar den befintliga lagstiftningen, såsom direktivet från 2000 om sysselsättning av personer med funktionshinder. Parlamentet rekommenderar även att medlemsstaterna ser till att personer med funktionshinder redan från tidig barndom deltar i utbildning, genom att avskaffa befintliga hinder och hjälpa dem. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna främjar en tillgänglig miljö för personer med funktionshinder, och ber dem ägna särskild uppmärksamhet åt utbildning och barnomsorg för att undvika en slutgiltig och hopplös utestängning av barn som föds med funktionshinder. Parlamentet uppmanar kommissionen och

medlemsstaterna att öka utbytet av bästa praxis och vidta flera olika slags åtgärder för att integrera funktionshindrade på arbetsmarknaden. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna garanterar äldre och funktionshindrade personer tillgång till sjukvård och sociala tjänster.

Könsskillnader

50. Europaparlamentet riktar skarp kritik mot att det inte tas någon som helst hänsyn till könsaspekterna av fattigdomen och den sociala utestängningen i kommissionens europeiska plattform mot fattigdom och social utestängning.
51. Europaparlamentet understryker att kvinnor på landsbygden ofta inte betraktas som en del av arbetskraften, trots att deras bidrag till det dagliga jordbruksarbetet är lika stort som männens, vilket leder till att de är socialt utestängda från sina rättigheter som anställda och löper risk att drabbas av fattigdom.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anlägga ett jämställdhetsperspektiv som ett centralt inslag i alla gemensamma politiska strategier och nationella program för att utrota fattigdomen och bekämpa den sociala utestängningen. Dessutom bör medlemsstaterna ta hänsyn till jämställdhetsdimensionen i sina planer för ekonomisk återhämtning efter recessionen.
53. Europaparlamentet understryker betydelsen av socialt effektiva och tillräckliga sociala tjänster för att stödja utsatta sociala grupper (t.ex. funktionshindrade, ensamstående föräldrar och arbetslösa) men även andra särskilda befolkningsgrupper (t.ex. familjer med många barn), mot bakgrund av välfärdspolitikens betydelse för bekämpande av fattigdom och social utestängning.
54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra skyddet för anställda som inte längre kan utföra sitt arbete på grund av sjukdom, arbetsolycka eller arbetsskada, för att inte dessa personer ska få det svårt ekonomiskt. Parlamentet efterfrågar därför en förstärkning av nationell lagstiftning, så att arbetsgivaren blir skyldig att försöka omplacera en anställd innan en uppsägning kan komma i fråga.
55. Europaparlamentet uppmanar de ansvariga för plattformen att utarbeta en speciell status för arbetstagare med funktionsnedsättning, som garanterar dessa en långvarig anställning.
56. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att öka tillgången till högkvalitativ omsorg till en överkomlig kostnad eftersom en stor del av EU:s medborgare står utanför arbetsmarknaden då de tar hand om en familjemedlem vilket leder till ökad risk att hamna i fattigdom, som ett led i främjandet av deltagandet på arbetsmarknaden, särskilt för kvinnor, genom förenande av arbete och familjeliv.

Så används pengarna

57. Europaparlamentet konstaterar att man, där det låter sig göra, måste utvärdera hur effektivt och ändamålsenligt EU-fonderna, särskilt Europeiska socialfonden (ESF), fungerar samt hur de bör samordnas och bäst förhålla sig till varandra, för att målet om

fattigdomsminskning ska nås, även om detta inte är fondernas primära mål, genom att minska de ekonomiska skillnaderna, det ojämnt fördelade välståndet och skillnaderna i levnadsstandard mellan unionens medlemsstater och regioner, och således främja ekonomisk och social sammanhållning. Parlamentet anser att projekt som kombinerar objektiva och strategiska sysselsättningsmål med heltäckande strategier för aktiv integration måste prioriteras, till exempel projekt för att öka solidariteten mellan generationerna på regional och lokal nivå eller som särskilt bidrar till jämställdhet och aktiv integration av utsatta grupper. Parlamentet betonar att vi behöver effektiva solidaritetsåtgärder, bland annat ökade budgetanslag, tidigare lagda överföringar och mindre andelar för medlemsstaterna inom samfinansieringen med budgetmedel, för att skapa världiga arbetstillfällen, stödja de produktiva sektorerna, bekämpa fattigdomen och den sociala utestängningen och undvika alla nya beroendeförhållanden. Parlamentet betonar vikten av att stödja kampen mot fattigdom och social utestängning, tillträde till arbetstillfällen av god kvalitet samt icke-diskriminering för att säkra tillräckliga inkomster och främja tillgången till tjänster av god kvalitet.

58. Europaparlamentet påpekar den nyckelroll som sammanhållningspolitiken och strukturfonderna har för att främja sysselsättning och social integration, och för att hantera fattigdom i tätortsområden, där majoriteten missgynnade personer bor, och i landsbygdsområden. Parlamentet betonar det betydande bidrag som Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ger för att förhindra fattigdom bland arbetstagare som drabbats av krisen, och från det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter för att stödja entreprenörskap. Parlamentet kräver att varje fonds specifika funktion ska bevaras inom den kommande fleråriga budgetramen.
59. Europaparlamentet understryker att Europeiska socialfonden fortfarande är det viktigaste av de instrument som uttryckligen är avsedda för social integrering och anser att det instrumentet bör förstärkas så att man på ett adekvat sätt kan uppfylla de ambitiösa mål som anges i Europa 2020-strategin och i plattformen mot fattigdom.
60. Europaparlamentet anser att sådana instrument som det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter och programmet Grundtvig spelar en viktig roll för att förebygga fattigdom och social utestängning och menar att de borde utvecklas efter en noggrann analys.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa vilka områden som ska prioriteras när det gäller EU:s utgifter, så att bidrag kan riktas mera effektivt mot mikroregioner och/eller bostadsområden där invånarna är hårdast drabbade av fattigdom och social utestängning.
62. Europaparlamentet anser att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, som ger specifikt och individualiserat stöd till arbetare som friställts på grund av krisen eller globaliseringen, bör finnas kvar efter 2013. Finansieringen av fonden bör säkerställas till fullo i EU:s budget, både vad gäller åtaganden och utbetalningar.

Ekonomisk styrning/den europeiska planeringsterminen

63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga fram nationella reformprogram i enlighet med plattformens mål och unionens mål om social och hållbar utveckling, och stöder kommissionens konstaterande om att fattigdom ”inte kan accepteras i tjugohundratalets Europa”. Utgående från detta konstaterande uppmanar parlamentet medlemsstaterna att inte ifrågasätta vare sig indexbundna löner eller heltäckande kollektivavtal och att inte heller, i strid mot sunt förnuft och utan motivering, begränsa sin förmåga till investeringar och sociala utgifter inom ramen för den ekonomiska styrningen. Samtidigt uppmanas medlemsstaterna att garantera de offentliga finansernas bärkraft och skapandet av arbetstillfällen med en lön som det går att leva på, i vetskap om att en smart och hållbar tillväxt för alla ovedersägligen minskar fattigdomen. Särskilt behövs det ett klagörande av den rättsliga ställningen för de nationella handlingsplanerna för social integration, framför allt av hur dessa ska integreras i de nationella reformprogrammen inom ramen för Europa 2020-strategin. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta specifika rekommendationer för varje land för att målet om fattigdomsminskning ska uppnås, särskilt vid ett eventuellt misslyckande, i vetskap om att det krävs ökade insatser och mobilisering av samtliga parter och medel för att betydligt minska fattigdom och djup fattigdom på medellång sikt, och för att åstadkomma en mycket låg nivå av fattigdom eller till och med helt utrota denna senast år 2020. Parlamentet föreslår att kommissionen utarbetar EU-riktlinjer avsedda för medlemsstaterna för att garantera att regionala samhällen och andra berörda parter kan utarbeta nationella reformprogram på ett effektivt sätt. Parlamentet konstaterar att de lokala sysselsättningspakterna möjligtvis är den mest kompletta och konsekventa mekanism som de regionala samhällena kan bidra med inom denna process, vilket tas upp i den femte sammanhållningsrapporten. Parlamentet anser att Europa 2020-strategins mål om att minska antalet människor som hotas av fattigdom med 20 miljoner kan uppnås endast om de åtstramningsåtgärder som vidtagits eller ska vidtas i Europeiska unionen inte blir till skada för sysselsättningen och det sociala skyddet, framför allt för de mest missgynnade.
64. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör försöka omsätta målen om att minska social utestängning och fattigdom i form av ambitiösa nationella och regionala mål och därvid inkludera ett specifikt mål som rör barnfattigdom och specifika strategier med en flerdimensionell ansats mot barn- och familjefattigdom.
65. Europaparlamentet begär att alla icke-statliga organisationer och små föreningar stöds i sin kamp för grundläggande rättigheter för att möjliggöra det nödvändiga mänskliga engagemanget, göra det möjligt för fattiga personer att delta och att bättre informera dem om deras rättigheter och tillgång till rättvisa.
66. Europaparlamentet välkomnar förslaget om globalt stöd, vilket skulle kunna hjälpa många små icke-statliga organisationer och föreningar i arbetet med att bekämpa fattigdomen.
67. Europaparlamentet kräver att medlemsstaterna så snart som möjligt godkänner och antar förslaget till rådets direktiv om likabehandling av personer oavsett religion eller

övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning (KOM(2008)0426). Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta arbeta för att tekniska svårigheter i rådet ska övervinnas för att möjliggöra en snabb överenskommelse och att åtgärda luckorna i det befintliga direktivet mot diskriminering, som för närvarande inte täcker alla relevanta aspekter.

68. Europaparlamentet anser att de insatser som föreslås inom ramen för plattformen bör beakta konsekvenserna av mångfaldig diskriminering och inbegripa sådana politiska åtgärder som redan förekommer i exempelvis den spanska och rumänska lagstiftningen, och menar att det är särskilt viktigt att jämställdhetsintegreringen utvecklas ytterligare som ett sätt att bekämpa mångfaldig diskriminering.
69. Europaparlamentet begär att principerna om lika lön för män och kvinnor och likabehandling av arbetstagare från EU respektive från tredjeländer tillämpas.
70. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen till samråd om hur man bäst bekämpar negativ diskriminering grundad på socialt ursprung.

Social ekonomi

71. Europaparlamentet ser positivt på kommissionens vilja att, med hjälp av olika initiativ, ta bättre hänsyn till aktörerna i den sociala ekonomin, såsom dessa definieras i Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin, främst genom att verka för att klargöra rättsläget för företagen i den sociala ekonomin, för att inget ska hindra dem att under trygga juridiska förhållanden oavkortat bidra till att minska fattigdomen och den sociala uteslutningen med hjälp av innovativa och bärkraftiga uppslag till hur medborgarnas behov ska tillgodoses, samtidigt som parlamentet understryker att den sociala ekonomin inte inskränker sig till enbart detta verksamhetsområde. Parlamentet ser likväl med oro på att det inte sägs något om de europeiska föreningarnas ställning, trots att föreningssektorn är en viktig del i kampen mot fattigdom. Parlamentet vill även betona att de för närvarande föreslagna åtgärderna för den sociala ekonomin, särskilt föreningar och ömsesidiga företag, inte speglar denna sektors bidrag till kampen mot fattigdom och social uteslutning eller dess bidrag till Europas ekonomi och den europeiska sociala modellen. Inte heller speglar åtgärderna generellt sett sektorns svar på den ekonomiska och sociala krisen. Parlamentet vill särskilt framhålla sina krav och förväntningar vad gäller erkännandet av de sociala tjänsterna av allmänt intresse, enligt vad parlamentet än en gång bekräftat i sin resolution om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse, antagen den 5 juli 2011 (A7-0239/2011) och noterar förslagen om översyn av EU:s regelverk för offentlig upphandling och statligt stöd och upprepar sitt krav på en anpassning av dessa till de specifika villkoren i de uppdrag som de sociala tjänsterna av allmänt intresse innehar, samt till dessas organisationssätt. Parlamentet stöder skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet genom åtgärder för individuellt stöd till arbetssökande genom företag som nyanställer och företag som representerar den sociala ekonomin, på grund av deras erfarenhet när det gäller inträde på arbetsmarknaden för och social integration av missgynnade personer. Parlamentet upprepar sitt krav på initiativ till sektorsspecifik lagstiftning om kvaliteten på och tillgången till sociala tjänster av

allmänt intresse, särskilt inom hälsa, utbildning, kollektivtrafik, energi, vatten och kommunikation.

72. Europaparlamentet betonar vikten av sociala tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster, omsorg och utbildning för att överbrygga kompetensskillnader, främja social integration och bekämpa fattigdom och social utestängning. Parlamentet upprepar dessa faktorerers potential att skapa sysselsättning och uppmanar till kraftiga och hållbara investeringar i och utveckling av dessa viktiga tjänster och infrastrukturer. Parlamentet ser fram emot kommissionens handlingsplan för att åtgärda bristen på hälso- och sjukvårdspersonal.
73. Europaparlamentet efterfrågar ett ramdirektiv om kvaliteten på och tillgången till sociala tjänster av allmänt intresse, särskilt inom hälsa, utbildning, kollektivtrafik, energi, vatten och kommunikation.
74. Europaparlamentet uppmanar till kraftiga insatser för att säkra kvaliteten på och tillgången till sociala tjänster, särskilt hälso- och sjukvård, långtidsvård, utbildning, transport, energi, vatten och kommunikation.

Bostäder

75. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att föra en förebyggande politik i fråga om värdiga bostäder för att alla ska få tillgång till en bostad med god kvalitet som garanterar tillgången till tjänster som är viktiga för hälsa och säkerhet, till en rimlig kostnad eller med förmånliga inköpsvillkor och så att ingen mister sin bostad, i och med att hemlösheten grovt kränker människovärdet. Likaså rekommenderas medlemsstaterna att bekämpa energifattigdomen med hjälp av en förebyggande energipolitik med ökad användning av förnybar energi och större energieffektivitet. Det krävs ökad uppmärksamhet kring frågan om bostäder för invandrare, som ofta utnyttjas och tvingas bo i ohälsosamma bostäder. Parlamentet erinrar, på tal om sociala bostäder, om det 26:e protokollet till Lissabonfördraget och efterlyser respekt för bestämmelserna i detta protokoll, bland annat vad gäller medlemsstaternas frihet att tillhandahålla, och även finansiera, sociala bostäder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att starta särskilda bostadsprogram och möjligheter för hemlösa så att samhällets mest utsatta garanteras en grundläggande levnadsstandard.
76. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att utveckla utbudet högkvalitativa socialbostäder och akuta bostäder, för att garantera att alla, framför allt de mest missgynnade, får tillgång till en anständig bostad till en rimlig kostnad. Parlamentet anser att det är dyrare för samhället och myndigheterna att hitta en ny bostad för personer som vräkts från sin bostad än att låta dem bo kvar. Parlamentet rekommenderar därför en politik för förebyggande av vräkningar från bostäder, framför allt genom att de offentliga myndigheterna betalar hyror och hyresrestantier för personer som hotas av vräkning.
77. Europaparlamentet påminner om kopplingen mellan att bo i eftersatta områden, ökad fattigdom och social utestängning samt ökande hälsoproblem, och anser därför att EU:s insatser i eftersatta områden är ett kostnadseffektivt medel för att bekämpa utestängning och sänka sjukvårdskostnaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen

att stärka sådana interventioner i framtida sammanhållningspolitiska program och andra EU-program.

78. Europaparlamentet kräver ett ökat anslag för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, vilket ska finansiera åtgärder för förbättrad energieffektivitet i sociala bostäder, i syfte att bekämpa energifattigdom.
79. Europaparlamentet understryker de viktiga insatser som unionen och medlemsstaterna bör göra för att minska energikostnaderna i hushållens budget. Unionen bör försäkra sig om en trygg energiförsörjning genom att skydda sig mot stora prisvariationer på energimarknaden och medlemsstaterna bör stärka sina åtgärder för energieffektivitet i hushållen.

Romerna

80. Europaparlamentet begär att det romska folket och de organisationer som företräder och arbetar tillsammans med dem, görs aktivt delaktiga i utarbetandet och genomförandet av de nationella strategierna för integrering av romer till 2020, som en del av arbetet med att uppnå EU:s fattigdomsmål. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen och medlemsstaterna att så snart som möjligt genomföra EU:s strategi för integrering av romer och ber medlemsstaterna att före årets slut presentera sina åtgärder för integrering av romer, i enlighet med den europeiska ramen för samordning av de nationella strategierna för integrering av romer, vilken presenterades av kommissionen i april 2011. Parlamentet betonar att det för samhällsintegrering av och social delaktighet för romer, precis som för kampen mot fattigdom och social utslagning, kommer att krävas ökade insatser för att de ska bli fullt integrerade, och att den omfattande diskrimineringen av romer upphör senast 2020. Parlamentet begär att andra marginaliserade grupper såsom invandrare görs delaktiga i all EU-politik eller nationell politik som berör deras delaktighet i samhället.
81. Europaparlamentet betonar vikten av sociala tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster, omsorg och utbildning för att överbrygga kompetenskillnader, främja social integration och bekämpa fattigdom och social utestängning. Parlamentet upprepar dessa faktorer potential att skapa sysselsättning och kräver kraftiga och hållbara investeringar i och utveckling av dessa viktiga tjänster och infrastrukturer. Parlamentet ser fram emot kommissionens handlingsplan för att åtgärda bristen på sjukvårdspersonal.
82. Europaparlamentet kräver att hänsyn ska tas till intressena hos den del av befolkningen som lever med ett funktionshinder då unionens finansiering programmeras, används och följs upp, särskilt på området utbildningsfrämjande, sysselsättning och oberoende (transport och kommunikation).

Barn

83. Europaparlamentet begär att bekämpningen av barnfattigdomen inriktas på förebyggande åtgärder genom att garantera lika tillgång, såväl till barnomsorg och förskolor av hög kvalitet för att inte barnen ska vara missgynnade på flera olika sätt när de sedermera inleder sin skolgång, som till andra inrättningar för barn

(allaktivitetshus både under terminerna och loven, verksamhet utanför skolorna, kultur- och idrottsverksamhet, ungdomsgårdar etc.), varvid dessa tjänster och centrum bör uppvisa en adekvat områdestäckning. Parlamentet efterfrågar ekonomiskt stöd till tjänster som erkänts vara bra, tillsammans med att politiken för stöd till fattiga familjer systematiskt ska integreras i alla åtgärder där den är av relevans, så att ett allmänt grepp på problematiken sammanförs med målinriktade åtgärder till förmån för de mest utsatta familjerna, framför allt familjer med funktionshindrade barn, ensamförsörjarfamiljer samt flerbarnsfamiljer. Parlamentet begär att relationerna mellan föräldrar och barn ägnas särskild uppmärksamhet i programmen mot fattigdom och social utslagning för att undvika placering av barn som hänger samman med följderna av stor fattigdom.

84. Europaparlamentet understryker alla barns och ungdomars rätt till utbildning enligt FN:s barnkonvention, som även inbegriper barn och ungdomar som saknar uppehållstillstånd i de länder där de vistas.
85. Europaparlamentet påminner om att tusentals barn har skilts från sina föräldrar på grund av deras levnadsförhållanden (avsaknad av bostäder) eller för att deras föräldrar under svår fattigdom (materiell, social och kulturell) inte har fått det stöd som krävs för att de ska kunna ta sitt föräldraansvar.
86. Europaparlamentet begär att särskild uppmärksamhet ägnas åt ungdomars framtid och åt en tydlig strategi för att främja ungdomars tillträde till en första anställning som passar deras utbildningsnivå.
87. Europaparlamentet understryker att arbetet med att bekämpa fattigdom kräver en kontinuerlig helhetssyn som innefattar alla politikområden. Det är särskilt viktigt att stärka åtgärderna på både europeisk och nationell nivå, och både när det gäller förebyggande och ingripande, för att bekämpa denna företeelse.
88. Europaparlamentet påpekar nödvändigheten av att införa en mer heltäckande strategi för att lösa problemet med barnfattigdom och understryker samtidigt de resultat som hittills uppnåtts när det gäller att fastställa ”gemensamma principer” och som framgår av rådets (sysselsättning) slutsatser av den 6 september 2010, som innehöll en uppmaning om att prioritera kampen mot barnfattigdom.
89. Europaparlamentet stödjer kommissionens avsikt att lägga fram en rekommendation om barnfattigdom under 2012.
90. Europaparlamentet ställer sig bakom slutsatserna från rådets (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) möte i juni, som stöder en integrerad strategi för att förhindra barnfattigdom och främja barnens välfärd, särskilt inriktad på tillräckliga familjeinkomster, tillgång till tjänster, däribland utbildning och barnomsorg i tidig ålder, och barnens delaktighet. Parlamentet uppmanar till att en detaljerad färdplan utarbetas för genomförandet av det föreslagna meddelandet 2012.
91. Europaparlamentet betonar strukturfondernas betydelse som redskap för att hjälpa medlemsstaterna bekämpa fattigdom och social utestängning, särskilt Europeiska socialfonden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i högre grad samfinansiera

stödåtgärder till tjänster som barn- och äldreomsorg och omsorg om andra vårdbehövande.

92. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att besparingsåtgärder som avtalats med medlemsstater inte står i motsats till eller äventyrar uppnåendet av Europa 2020-strategins mål att lyfta 20 miljoner människor ur fattigdom.
93. Europaparlamentet uppmanar till att den onda cirkeln av fattigdom bekämpas, för att undvika permanent fattigdom i kommande generationer.
94. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna det verkliga värdet av konstnärers insats för den sociala integrationen och fattigdomsbekämpningen, särskilt genom att främja deras arbetsmiljö och ställning.

Minimiinkomst

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett samråd om en för den ekonomiska utvecklingen ändamålsenlig och genomförbar minimiinkomst som gör det möjligt att förebygga fattigdom och lägga grunden till ett värdigt liv, delta obegränsat i samhället och göra framsteg med att söka efter arbete eller utbildning, samtidigt som den automatiskt stabiliserar ekonomin med respekt för varje medlemsstats olika metoder, kollektivavtal eller lagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna att utbyta bästa praxis om minimiinkomstnivåer och uppmanar medlemsstaterna att utveckla system för minimiinkomst som baseras på i minst 60 procent av medianinkomsten i varje medlemsstat.

Ej i anspråk tagna medel

96. Europaparlamentet framhåller att enligt OECD utnyttjas inte 20–40 procent av de förmåner som finns tillgängliga. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utvärdera sina system för inkomststöd och socialbidrag för att undvika att en gömd fattigdom skapas. Detta bör göras genom ökad insyn, bättre information till förmånstagare om deras rättigheter, bättre rådgivning, förenklade procedurer och politiska åtgärder för att bekämpa att minimiinkomsttagare stigmatiseras och diskrimineras.
97. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge tillräckligt stöd, utbildning och avlastning till anhängigvårdare så att äldre personer och andra vårdbehövande kan stanna kvar i sina hem och på sin hemort så länge de önskar.
98. Europaparlamentet begär att kommissionen utvärderar i vilken mån hög skuldsättning bidrar till fattigdom och att den främjar utbyte av bästa praxis för åtgärder mot hög skuldsättning inom ramen för plattformen.

Äldre personer – ledighet för vårdgivare

99. Europaparlamentet anser att systemen för äldreomsorg, också i form av hemvård, bör utvecklas och omprövas i alla medlemsstater för att äldre människor inte ska drabbas av utestängning eller fattigdom och tillägger att familjerna också måste uppmuntras att ta hand om äldre anhöriga, i mån av möjlighet även med hjälp av ekonomiskt stöd, i

enlighet med målet om att främja ett hållbart samhälle ,varvid syftet bör vara att stärka framför allt stödet till en aktiv ålderdom och till solidariteten mellan generationerna samt att på lång sikt arbeta för en mera allmäntillgänglig och solidarisk vård med bättre kvalitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utreda om ett direktiv om ledighet för anhörigvårdare skulle kunna bidra till detta.

100. Europaparlamentet kräver att kommissionen lägger tillräcklig tonvikt på utvecklingen av social innovation, på främjande av en socialpolitik grundad på fakta, samt på ett mer noggrant genomförande av konsekvensstudier för att bidra med ett faktiskt mervärde och föreslå innovativa och hållbara lösningar, i överensstämmelse med de demografiska tendenserna.
101. Europaparlamentet betonar vikten av att utarbeta politiska förslag på medlemsstatsnivå för att ta itu med problem som rör fattigdom och utestängning, t.ex. hemlöshet och drog- och alkoholberoende. Parlamentet uppmanar till förstärkt utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna på dessa områden.
102. Europaparlamentet understryker betydelsen av att det föreslås åtgärder för att förenkla de ideella organisationernas tillgång till finansiering från EU.
103. Europaparlamentet begär att kommissionen beaktar Europaparlamentets betänkande om grönboken om pensionssystemens framtid i EU.
104. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att införa en tillräcklig minimipension som gör det möjligt för äldre att leva ett värdigt liv.
105. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en uppsättning europeiska riktlinjer och principer för lämpliga och hållbara pensionssystem för att på ett effektivt sätt bekämpa risken för att kvinnor hamnar i fattigdom på grund av osäkra anställningar, ett osammanhängande arbetsliv och låga löner. Parlamentet konstaterar att socialförsäkringssystemen på ett bättre sätt måste kunna anpassas till de individuella och familjerelaterade förhållandena och i större utsträckning värdesätta moderskap och omsorgsgivande.
106. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

I Europeiska unionen, en av världens rikaste regioner, befinner sig fler än 80 miljoner människor i riskzonen för fattigdom, varav 20 miljoner är barn och 8 procent förvärvsarbetar.

Denna situation är inte förenlig med de europeiska värden om rättvisa och solidaritet som fördragen stadgar om.

Fattigdomen och den sociala utestängningen har dock ökat under de senaste åren, trots unionens löften om minskningar.

Krisen 2008 och följderna av denna har förvärrat problemet ytterligare och gjort att de mest utsatta befolkningsgrupperna hamnat i en svår situation.

Det är främst de nationella myndigheternas ansvar att bekämpa fattigdom och social utestängning, men unionen kan ändå spela en viktig roll i detta sammanhang när det gäller medvetandegörande, samordning och finansiering.

För att man ska kunna säkerställa en hållbar tillväxt för alla är det oerhört viktigt att sätta de mest utsatta befolkningsgrupperna i centrum för EU-projektet, eftersom fattigdomsminskningen utgör en motor för denna framtida tillväxt.

Europaparlamentet och rådet utropade 2010 till Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning för att bekräfta och stärka det politiska engagemang som EU inlett genom Lissabonstrategin med målet att ”på ett avgörande sätt försöka utrota fattigdomen”.

Under 2010 antog Europaparlamentet bland annat ett betänkande om minimiinkomstens roll i fattigdomsbekämpningen och främjandet av ett samhälle för alla i Europa.

Kommissionen å sin sida offentliggjorde den 16 december 2010 ett meddelande med titeln ”Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning”.

Det rör sig om ett av sju flaggskeppsinitiativ inom Europa 2020-strategin. Denna plattform ska erbjuda medlemsstaterna en ”arbetsram” med ett mångfasetterat tillvägagångssätt för att uppnå de mål som anges i Europa 2020-strategin, det vill säga en minskning med 20 miljoner människor som lever i fattigdom fram till 2020.

Plattformen ingår i en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och syftar till att främja framför allt innovation och sociala experiment, en minskning av fattigdomen i dess olika former under hela livet, ett optimalt utnyttjande av EU-medel och ett mer effektivt socialt skydd.

Medlemsstaterna ska under de närmaste månaderna lägga fram sina nationella reformprogram för kommissionen och där ange hur de avser att bekämpa den sociala utestängningen och fattigdomen. De ska redogöra för sina initiativ i nationella rapporter om Europa 2020-strategin.

Fattigdomen har flera grunder och måste därför bekämpas genom en helhetsstrategi som inbegriper de olika offentliga förvaltningsnivåerna, från EU-nivå till lokal nivå, med medverkan av aktörerna på fältet.

Det är denna tanke som ligger till grund för detta betänkande, som fått stor input från de berörda parterna, särskilt i fråga om de förslag som det innehåller som ett bidrag till utrotandet av fattigdomen och den sociala utestängningen.

13.7.2011

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning
(2011/2052(INI))

Föredragande: Andrea Cozzolino

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet betonar att bekämpning av fattigdom och social utestängning är ett viktigt mål för Europa 2020, och följaktligen centralt för Europaparlamentets prioriteringar för EU-budgeten.
2. Europaparlamentet noterar att kommissionen i budgetförslaget för 2012 har uppskattat att ökningen för den europeiska plattformens huvudinitiativ mot fattigdom blir 3,3 procent i jämförelse med året innan. Parlamentet ber kommissionen att lämna närmare förklaringar om Europeiska socialfondens bidrag till detta huvudinitiativ och de särskilda åtgärderna för att hantera prioriteringar som bekämpning av fattigdom bland barn, kvinnor, äldre och migrerande arbetstagare samt insatser för att motverka att elever lämnar skolan i förtid. I detta sammanhang beklagar parlamentet den bristande klarheten och att de olika instrumenten och budgetposterna, genom vilka Europa 2020-målen ska uppnås med EU:s budget, överlappar varandra.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försäkra sig om att tillräckliga medel finns i EU:s budget för att nå de ambitiösa målen för de viktiga initiativ som finns i kommissionens meddelande om europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning samt i Europa 2020-strategin.
4. Europaparlamentet är mycket oroat över Europeiska kommissionens tillkännagivande om drastiska nedskärningar av anslagen till EU:s program för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i Europeiska unionen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att hitta ett sätt att behålla livsmedelsutdelningsordningen under de återstående åren av

innevarande finansieringsperiod (2012 och 2013) och den nya finansieringsperioden 2014–2020 på en rättslig grund som inte kan ifrågasättas av EU-domstolen, varvid det årliga finansieringstaket bör ligga kvar på 500 miljoner euro så att människor som är beroende av livsmedelsbistånd slipper hamna i livsmedelsfattigdom.

5. Europaparlamentet påpekar den viktiga roll som sammanhållningspolitiken och strukturfonderna har för att främja sysselsättning och social integration, och för att hantera fattigdom i urbana områden, där majoriteten av missgynnade personer bor, och i landsbygdsområden. Europaparlamentet betonar det betydande bidraget från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ger för att förhindra fattigdom bland arbetare som drabbats av krisen, och från mikrofinansprogrammet i Progress för att stödja entreprenörskap. Parlamentet kräver att varje fonds specifika funktion ska bevaras inom den kommande fleråriga budgetramen.
6. Europaparlamentet efterlyser förbättrad samordning mellan EU:s instrument för fattigdomsbekämpning, stöd till social integration och sysselsättning samt förbättrad samordning mellan EU:s instrument och medlemsstaternas resurser. Parlamentet förespråkar även förenklade bestämmelser för strukturfonderna för att stödja kampen mot fattigdom och social utestängning, samtidigt som ett resultatinriktat angreppssätt garanteras, och kräver öppna och mätbara effektivitetskriterier.
7. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att efter samråd med företrädare för det organiserade civilsamhället och intressenter skapa nationella mål för att visa sina insatser för Europa 2020-målet, att informera om hur de föreslagna initiativen kompletterar befintliga europeiska, nationella och lokala initiativ och att inom ramen för förfarandet för den europeiska planeringsterminen informera kommissionen om den exakta storleken på de medel som kommer att fördelas för att bekämpa fattigdom och social utestängning.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	13.7.2011
Slutomröstning: resultat	+: 27 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Damien Abad, Alexander Alvaro, Andrea Cozzolino, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Barbara Matera, Claudio Morganti, Miguel Portas, László Surján, Angelika Werthmann
Slutomröstning: närvarande suppleanter	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Roberto Gualtieri, María Muñoz De Urquiza, Theodor Dumitru Stolojan
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Gabriel Mato Adrover

25.7.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning
(2011/2052(INI))

Föredragande: Silvia Costa

FÖRSLAG

Utskottet för kultur och utbildning uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet framhåller att utbildning och kultur avsevärt bidrar till minskad fattigdom och minskad social utestängning samtidigt som de gynnar social rättvisa och undanröjer diskriminerande attityder. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna eftertryckligen att investera mer specifikt i de nationella reformplanerna och att garantera högkvalitativ utbildning som är tillgänglig för alla.
2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samband med nästa finansiella planering för strukturfonderna bland sina prioriteringar behålla investeringar som syftar till att vidga utbudet av allmän och yrkesinriktad utbildning och strategin för att stödja övergången från utbildning till yrkesliv.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina insatser mot skolavhopp, med särskild uppmärksamhet på barn från socialt missgynnade familjer eller med allvarliga hälsoproblem eller funktionsnedsättningar, och att främja brobyggande mellan utbildning och arbete samt mellan utbildningssystemen i syfte att undanröja ekonomisk, social eller någon annan form av diskriminering.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att lägga grunden för framtagandet och utvecklingen av strategier som gör det möjligt att tidigt identifiera dem som löper störst risk att hoppa av skolan.
5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra programmen för livslångt lärande, distansutbildning, yrkesutbildning och informell utbildning samt att säkerställa

lika tillgång för alla till dessa program. Dessutom uppmanar parlamentet medlemsstaterna att ge ett större erkännande åt icke-formell utbildning samt att påskynda genomförandet av den europeiska ramen för kvalifikationer, i enlighet med flaggskeppsinitiativet ”En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen”.

6. Europaparlamentet betonar betydelsen av förskoleutbildning i fattigdomsbekämpningen. Utbildningen måste i synnerhet inbegripa idrott och estetiska ämnen – vilket vid behov medför att det måste inrättas nödvändiga anläggningar och institutioner för detta – i syfte att utveckla barnens förmågor, hjälpa dem att fatta egna beslut och lära dem att ta socialt ansvar, med målet att förhindra att fattigdom och social utestängning förs vidare från en generation till nästa. Parlamentet insisterar på att gratis och lika tillgång till sådan utbildning måste säkras, oberoende av barnens bostadsort och deras familjers ekonomiska eller sociala ställning.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna det verkliga värdet av konstnärers insats för den sociala integrationen och fattigdomsbekämpningen, särskilt genom att främja deras arbetsmiljö och ställning.
8. Europaparlamentet understryker alla barns och ungdomars rätt till utbildning enligt FN:s barnkonvention, som även inbegriper barn och ungdomar som saknar uppehållstillstånd i de länder där de vistas.
9. Europaparlamentet efterfrågar en interkulturell och mångspråkig utbildning som ett led i arbetet för att bekämpa social utestängning, underlätta integrationen av missgynnade grupper, såsom romerna, i skolan och inom utbildningen och främja integrationen av etniska minoriteter och invandrare. Vidare efterfrågar parlamentet utbildningskurser och workshoppar för lärare, myndighetspersonal, socialarbetare och frivilligorganisationer som är aktiva på området med målet att få dem att i sitt arbete bli lyhörda för och fokusera på undanröjandet av social utestängning och/eller marginalisering.
10. Europaparlamentet begär i synnerhet att det vidtas åtgärder för kulturell och språklig integration i värdlandet för att bekämpa social utestängning.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra kulturarvet tillgängligt för alla samhällsgrupper och undvika resursnedskärningar på detta område, som garanterar social integration och arbetstillfällen av hög kvalitet.
12. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten på behovet av att utarbeta integrerade program riktade mot resandefolket i syfte att underlätta deras tillgång till undervisning, hälso- och sjukvård och socialförsäkringssystem.
13. Europaparlamentet upprepar att volontärarbete och aktivt medborgarskap spelar en avgörande roll som ett instrument för sammanhållning och bekämpande av ekonomiska, sociala och miljömässiga ojämlikheter genom att uppmuntra allmänheten att engagera sig i det offentliga livet genom idrott, kultur och konst samt genom att vara aktiva i samhället och politiken.
14. Europaparlamentet begär att missgynnade personer garanteras tillträde till utbytesprogrammen för studier och arbete samt att det anslås ökade budgetmedel för dessa

program. Parlamentet påminner om att initiativet ”Unga på väg” bör främja rörligheten för alla lärlingar, praktikanter och studenter samt erkänna yrkeskompetens som förvärvats på icke-formell och informell väg.

15. Europaparlamentet uppmuntrar initiativ som sträcker sig över generationerna för att minska den digitala klyfta som drabbar missgynnade personer genom att ge dessa personer tillgång till informations- och kommunikationsteknik, i enlighet med den digitala agendan för Europa.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja undervisning i ny teknik redan tidigt i utbildningssystemet.
17. Europaparlamentet stöder främjandet av projekt för ”andra chansens utbildning” samt utvecklingen av program för halvvinternat och handledning i skolorna, bland annat i samarbete med frivilligorganisationer, där man utnyttjar strukturfonderna tillsammans med olika former av stöd utanför skolan till de med störst svårigheter. Parlamentet upprepar ungdomsorganisationernas nyckelroll när det gäller att motivera ungdomar att delta i program som syftar till social integration och jämställdhet.
18. Europaparlamentet uppmanar till ett erkännande och värdesättande av missgynnade fattiga och socialt utestängda personers och/eller traditionella samhällsgruppers kunskaper, informella kompetens och färdigheter samt begär att och att system för erkännande av erfarenheter som förvärvats på icke-formell och informell väg främjas och att det fastställs hur dessa kan bidra till deras integration på arbetsmarknaden.
19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge kvinnor som återkommer till arbetsmarknaden efter en tid utan förvärvsarbete får möjlighet att fortbilda sig och uppdatera sin kompetens, så att de till fullo kan återintegreras i arbetslivet och löper lägre risk att förlora jobbet.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sitt samarbete med tredjeländer på utbildnings- och kulturområdet med målet att minska fattigdomen och den sociala utestängningen i dessa länder, stödja deras utveckling och förebygga rent ekonomiskt betingad invandring.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	14.7.2011
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Magdi Cristiano Allam, Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Marek Henryk Migalski, Katarína Neved'alová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Milan Zver
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Heinz K. Becker, Ivo Belet, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Iosif Matula, Paul Nuttall, Georgios Papanikolaou
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Sergio Gaetano Cofferati, Olle Schmidt

30.8.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning
(2011/2052(INI))

Föredragande: Anna Záborská

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan, särskilt artiklarna 16, 30 och 31,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 15, 21, 31, 34 och 36,
- med beaktande av sin resolution av den 13 oktober 2005 om kvinnor och fattigdom i Europeiska unionen¹,
- med beaktande av rådets slutsatser om den europeiska jämställdhetspakten för perioden 2011–2020²,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden³,
- med beaktande av strategin för jämställdhet 2010–2015⁴,

¹ EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 130.

² Rådets slutsatser av den 7 mars 2011, Bryssel.

³ P6_TA(2009)0371.

⁴ KOM(2010)0491.

- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen¹,
 - med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse²,
 - med beaktande av sin resolution av den 19 oktober 2010 om kvinnor med otrygga anställningsförhållanden³,
 - med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om fattigdom bland kvinnor i Europeiska unionen⁴,
 - med beaktande av Eurostats publikation från 2010 med titeln ”Combating poverty and social exclusion – A statistical portrait of the European Union 2010”, och av följande skäl:
- A. Extrem fattigdom utgör en kränkning av de grundläggande rättigheterna och ett allvarligt hot mot kvinnors, mäns och barns mänskliga värdighet.
 - B. Fattigdomsbekämpningen i samhällen i fattiga regioner har större chans att lyckas om fattiga kvinnor och flickor medverkar aktivt i utvecklingsprocessen.
 - C. Kvinnor med funktionsnedsättningar sitter fast i socialt utsatta situationer och löper allvarlig risk för diskriminering, fattigdom och social utestängning.
 - D. Fattigdomen drabbar kvinnor och män, flickor och pojkar olika, då fattiga kvinnor och flickor ofta har svårare att få tillgång till god social service och en skälig inkomst.
 - E. Att ge kvinnor egenmakt genom att förbättra deras levnadsförhållanden och göra det möjligt för dem att medverka aktivt i samhälle och näringsliv i ett land är av grundläggande vikt för långsiktig hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning.
 - F. I plattformen beaktas inte könsspecifika faktorer som påverkar kvinnor och män, och att allt fler kvinnor blir fattigare ägnas inte tillräcklig uppmärksamhet.
 - G. Fattigdom och social utestängning kränker den mänskliga värdigheten och de grundläggande mänskliga rättigheterna, och det centrala målet med systemen för inkomststöd är att rädda människor undan fattigdom och göra det möjligt för dem att leva ett värdigt liv, vilket är särskilt viktigt för kvinnor, som drabbas hårdare av fattigdom.
 - H. Fattigdomsnivån tenderar att vara lägre i utvecklingsländer där jämställdhetsnivån är hög.
 - I. Löneklyftan mellan kvinnor och män påverkar livsinkomsten så att kvinnor får lägre pensioner och följaktligen drabbas hårdare än män av bestående och extrem fattigdom. Av alla kvinnor i åldern 65 år och äldre riskerar 22 procent att drabbas av fattigdom, jämfört med 16 procent av männen.

¹ P7_TA(2010)0231.

² P7_TA(2011)0319.

³ P7_TA(2010)0365.

⁴ P7_TA(2011)0086.

- J. Under de senaste tio åren har antalet fattiga kvinnor ökat oproportionerligt i förhållande till antalet fattiga män.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen/Eurostat att genomföra en omfattande analys av fattigdom och social utestängning och att sammanställa statistiken genom en kvalitativ och deltagandebaserad metod där uppgifterna delas upp efter kön och ålder, i syfte att lyfta fram problemet med fattigdom bland äldre kvinnor. Parlamentet hoppas att Europeiska jämställdhetsinstitutet så snart som det helt kommit i gång med sin verksamhet kommer att bidra till att lösa problemet med bristen på systematiska och jämförbara uppgifter uppdelade efter kön.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förhindra att allt fler kvinnor blir fattigare genom att främja kvinnors sysselsättning och företagande, bekämpa löneskillnaderna mellan könen och göra det lättare att förena arbete och familj genom att bygga ut barnomsorgen, inrätta omsorgssystem för behövande personer, införa lika lång föräldraledighet för båda föräldrarna och främja flexibla arbetsvillkor.
 3. Europaparlamentet vidhåller att de socialpolitiska insatser som kartläggs inom ramen för plattformen bör genomföras vid sidan av antidiskrimineringsåtgärder, eftersom fattigdom för många personer ofta beror på begränsade möjligheter.
 4. Europaparlamentet riktar stark kritik mot att det inte tas någon som helst hänsyn till könsaspekterna av fattigdomen och den sociala utestängningen i kommissionens europeiska plattform mot fattigdom och social utestängning.
 5. Europaparlamentet understryker att kvinnor på landsbygden ofta inte betraktas som en del av arbetskraften, trots att deras bidrag till det dagliga jordbruksarbetet är lika stort som männens, och att det leder till att de är socialt utestängda från sina rättigheter som anställda och löper risk att drabbas av fattigdom.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att precisera de gemensamma principerna för fastställande av ”korgen av grundläggande varor och tjänster”, i syfte att synliggöra fattigdom och diskriminering på grund av kön, ålder eller socialt ursprung.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta rekommendation 92/441/EEG¹ där individens grundläggande rätt att erhålla inkomster och socialtjänstförmåner som är tillräckliga för en människovärdig tillvaro erkänns, vilket är en viktig fråga för kvinnor. Parlamentet menar att det främsta målet i systemen för inkomststöd bör vara att rädda människor undan fattigdom och ge dem möjlighet att leva värdigt, med värdiga invaliditets- och ålderspensioner. Med detta som mål rekommenderar parlamentet kommissionen att inrätta en gemensam metod för beräkning av minimiinkomst och existensminimum (en korg med varor och tjänster) för att kunna göra jämförbara mätningar av fattigdomsgränsen och fastställa kriterier för när sociala åtgärder blir nödvändiga, inklusive systemet med minimiinkomst.

¹ Rådets rekommendation av den 24 juni 1992 om gemensamma kriterier för tillräckliga resurser och socialtjänstförmåner i de sociala trygghetssystemen (EGT L 245, 26.8.1992, s. 46).

8. Europaparlamentet begär att den europeiska planen för livsmedelshjälp åt dem som har det sämst ställt bibehålls som en del av en ambitiös övergripande politik för fattigdomsbekämpning, då kvinnor ofta är de som drabbas hårdast av livsmedelsfattigdom.
9. Europaparlamentet kräver att särskild uppmärksamhet ägnas åt relationerna mellan föräldrar och barn, exempelvis genom länderspecifika program med konkreta åtgärder för att ge vårdnadshavare största och bästa möjliga stöd i fullgörandet av sina föräldraplikter, för att undvika att barn tas om hand av socialtjänsten till följd av stor fattigdom, alternativt att se en sådan åtgärd som den allra sista utvägen.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erbjuda ensamstående föräldrar adekvat stöd, eftersom dessa personer löper mycket större risk att drabbas av fattigdom än familjer där båda föräldrarna har en inkomst. I detta sammanhang uppmanas medlemsstaterna även att stödja ensamstående föräldrar genom att tillhandahålla tillräcklig barnomsorg och underlätta ensamstående föräldrars tillgång till barnomsorg.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillförsäkra kvinnor och män som tar hand om äldre, sjuka eller funktionshindrade släktingar adekvata sociala förmåner. Dessutom bör kommissionen bibehålla det ekonomiska bidrag som organisationerna i det civila samhället kan erhålla för att bekämpa och mildra effekterna av fattigdom bland kvinnor.
12. Europaparlamentet understryker att allmän tillgång till rimligt prissatta stödtjänster av hög kvalitet, såsom barnomsorg, är viktigt för en jämn könsfördelning på arbetsmarknaden och som ett sätt att förebygga och minska fattigdomen.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en uppsättning europeiska riktlinjer och principer för lämpliga och hållbara pensionssystem för att på ett effektivt sätt bekämpa risken för att kvinnor hamnar i fattigdom på grund av osäkra anställningar, ett osammanhängande arbetsliv och låga löner. Parlamentet konstaterar att socialförsäkringssystemen på ett bättre sätt måste kunna anpassas till de individuella och familjerelaterade förhållandena och i större utsträckning värdesätta moderskap och omsorgsgivande.
14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt problemet att äldre kvinnor drabbas av fattigdom på grund av sina lägre pensioner, vilket också är en följd av de perioder av arbetslöshet som de tvingats genomgå i livet för att ta hand om sina barn och andra omsorgsberoende familjemedlemmar.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda ett jämställdhetsperspektiv som ett centralt inslag i alla gemensamma politiska strategier och nationella program för att utrota fattigdomen och bekämpa den sociala utestängningen. Dessutom bör medlemsstaterna ta hänsyn till jämställdhetsdimensionen i sina planer för ekonomisk återhämtning efter recessionen.
16. Europaparlamentet kräver att utvärderingen vid den halvårsvisa rundabordskonferensen på ministernivå som ska äga rum den 17 oktober – internationella dagen för utrotande av fattigdom – genomförs tillsammans med berörda medborgare och organisationer för stöd

till de sämst ställda och ur ett jämställdhetsperspektiv, med de fattigaste bland dem som utgångspunkt.

17. Europaparlamentet anser att frivilligarbete kan spela en mycket viktig roll i bekämpandet av fattigdom, social utestängning och bristande jämställdhet. Parlamentet påpekar att 2011 har utsetts till Europaåret för frivilligarbete och uppmanar medlemsstaterna att öka sina utbyten av bästa praxis och vidta effektiva åtgärder för att stödja frivilligarbete och öka dess utbredning.
18. Europaparlamentet anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas den särskilda situationen och de specifika behoven bland utsatta grupper av kvinnor som befinner sig i riskzonen för fattigdom (äldre kvinnor, kvinnor med funktionsnedsättningar, kvinnor som bor på landsbygden, invandrarkvinnor, våldsutsatta kvinnor och kvinnor som utsatts för människohandel) och att det bör tas fram könsspecifika politiska åtgärder.
19. Europaparlamentet anser att de insatser som föreslås inom ramen för plattformen bör beakta konsekvenserna av mångfaldig diskriminering och inbegripa sådana politiska åtgärder som redan förekommer i exempelvis den spanska och rumänska lagstiftningen och menar att det är särskilt viktigt att jämställdhetsintegreringen utvecklas ytterligare som ett sätt att bekämpa mångfaldig diskriminering.
20. Europaparlamentet uppmanar talmannen att be byrån för grundläggande rättigheter att i samarbete med Europeiska jämställdhetsinstitutet göra en undersökning om vilken tillgång de fattigaste har till samtliga grundläggande rättigheter och om den diskriminering de utsätts för, med medverkan av organisationer där socialt utestängda personer fritt kan framföra sina åsikter.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	30.8.2011
Slutomröstning: resultat	+: 31 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Andrea Češková, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Raúl Romeva i Rueda, Nicole Sinclair, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Lena Ek, Sylvie Guillaume, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Katarína Neveďalová, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou, Licia Ronzulli
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Heide Rühle

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	6.10.2011
Slutomröstning: resultat	+: 34 -: 5 0: 5
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Frédéric Daerden, Karima Delli, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Licia Ronzulli, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Philippe De Backer, Julie Girling, Richard Howitt, Gesine Meissner, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Gabriele Zimmer